

MUSICA

Estrena de "Benvenuto Cellini", de Berlioz

El fet que aquesta òpera de Berlioz, que data del 1838, no s'hagi estrenat al Liceu fins ara és menys insòlit que no sembla.

Sobretot si tenim en compte que des d'aquell any 1838 no havia tornat a aparèixer a l'Òpera de París fins al 1972, que no s'ha fet mai a la Scala de Milà, i que, al Covent Garden —tot i l'amor dels anglesos per Berlioz—, no s'hi havia representat més que el 1853 i del 1966 ençà. Només a Alemanya —on hi ha una gran afeció per l'òpera romàntica francesa— apareixia aquest títol amb alguna freqüència. Ha calgut, doncs, el revival

berliozà impulsat per la commemoració del centenari de la seva mort, l'any 1969, perquè tornés a circular la seva obra.

La representació ha estat confiada al mateix equip que cantà fa pocs dies el *Roméo et Juliette*, de Gounod, amb alguns canvis: benvingut, entre aquests, el de la direcció escènica, no gens perfecta però imaginativa, de Gabriel Couret. El paper titular de l'òpera, l'ha cantat Alain Vanzo (que també protagonitzà l'exhumació de París que hem esmentat i la de Tolosa de Llenguadoc, l'any 1971). Aleshores ja digué la crítica que Alain Vanzo cantà bé i amb gust, però que per a

aquest personatge li faltava «tant de metall com a Cellini li'n mancava per a fer l'estàtua». Tot i això, la seva ària del darrer acte fou ben dita i molt aplaudida. La soprano Andrée Esposito feu un primer acte brillant i atractiu; la seva ària «Quand j'aurai votre âge» fou una delícia, encara que el darrer agut resultà insegur. Les seves intervencions dels altres actes són més esporàdiques però correctes. També cal destacar Julien Haas, magnífic en el paper del rival, Fieramosca, a més d'actor remarcable, i la mezzosoprano Yvonne Dalou, en el paper «travestit» d'Ascanio, amb alguna dificultat en el registre agut. La resta, discreta.

Es llàstima que la versió que ha presentat al Liceu fos tan escurçada; els grans talls practicats en els dos darrers actes (fosos en un de sol) en redueixen la durada en ben bé tres quarts d'hora i és llàstima, puix que és una obra original, amb concertants plens de força, àries atractives i una orquestració brillant —com és lògic en Berlioz.

ROGER ALIER

El concert

"marathon" Beethoven

L'Orquestra Ciutat de Barcelona ha tornat a organitzar un dels seus concerts d'abonament amb la fórmula «marathoniana» de sis hores ininterrompudes de música; enguany dedicades a Beethoven.

Recordàvem l'èxit de les edicions precedents —Bach, Mozart—, però dubtàvem de la viabilitat del sistema amb aquest compositor, de la mort del qual es commemoren ara els 150 anys. Potser fins ara no havíem copsat les possibilitats d'aquests concerts, el fet és que n'hem restat convençuts. Es tracta evidentment d'una idea encara perfectible i, quelcom arbitrària en el nombre de les «sis» hores de música —ni una més ni una menys—, però és una durada en la qual cap aproximadament tota una antologia d'un compositor versàtil: sonates, música de cambra de diverses formacions, simfonies, fragments d'òperes, cantates i «lieder».

Per altra banda, un concert d'aquesta mena no admet un comentari valoratiu, perquè és molta la gent que hi intervé, perquè necessàriament hi ha importants diferències de qualitats personals i, finalment, perquè tothom s'hi posa amb entusiasme. És una autèntica tasca col·lectiva. Trenta-dues persones i agrupacions figuren ressenyades en el programa, i no voldríem oblidar-ne a cap. L'Orquestra fou dirigida per Lluís Millet, Rafael Ferrer i Ros Marbà, i foren solistes Dolors Martí, M. Jesús Crespo i els cantants Puntí, Jordà, Agell, Torra, Benet i Proubasta, juntament amb els Cors Madrigal, Cantiga i Sant Jordi, en fragments d'Égmont, la 4ª Simfonia i la Fantasia Coral respectivament. Angel Soler va interpretar una Sonata tot sol i acompanyà a Alpiste la de la Primavera. També va col·laborar amb el flautista Gratacòs i el fagotista Isbert i el Trio Ciutat de Barcelona (amb els esmentats i Pere Busquets). El Quartet Sonor va interpretar el nº 2 i el Trio de corn anglès i oboès que fan Artal, Moraleda i Julià van fer una curiosíssima partitura per a aquesta formació. A més de Rodolf Giménez, el clarinetista, i la pianista C. Undebarrera, vam escoltar unes desconegudes i delicioses cançons populars —angleses, italianes, russes i fins i tot castellanes— arranjades per Beethoven per a trio i cant (Montserrat Alavedra). Gonçal Comellas i Antoni Besses també s'adheriren amb la Sonata a Kreutzer a la celebració beethoveniana. Alguns dels esmentats mereixerien comentaris extremament elogiosos, i sentim de debò que no sigui ara l'oportunitat de fer-los per escrit.

JOSEP CASANOVAS

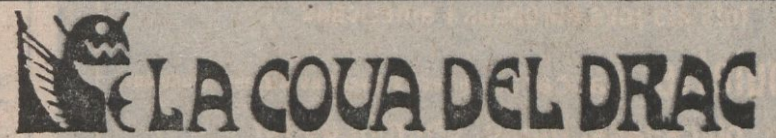
Torna "L'Esquella de la Torratxa"

La popular «gatada» de Frederic Soler «Pitarra» és la base del nou muntatge del Grup-Escola de Teatre de l'Orfeó de Sants.

els trets més representatius d'aquest autor. El llenguatge viu i planer, la paròdia i fins i tot la sàtira política són presents a L'Esquella de la Torratxa.

L'Esquella de la Torratxa, estrenada el 1864, és una de les obres més característiques de la primera època de Pitarra; hi incideixen tots

L'estrena d'aquest nou espectacle del Grup-Escola de Teatre de l'Orfeó de Sants és prevista per al pròxim mes de febrer.

Tuset, 30, tel. 217 - 56 - 42

«Nits de Jazz»

actuació extraordinària

BENNY WATERS

(saxo-tenor)

cada nit 11,15 a 2,15 h.

RADIO

La literatura a les emissores

Hiem dit moltes vegades que la ràdio és un dels més extraordinaris mitjans de comunicació a l'abast de tothom. Per aquest motiu es converteix en una «arma» essencial de cara a la sensibilització, culturalització i educació de la gent.

Efectivament, a través de la ràdio hom pot arribar a conèixer allò que per manca d'interès a vegades, o per manca d'oportunitats, no coneix o no sap. Dic això en referència a l'enunciat de la «literatura a la ràdio». En aquest cas concret, ja sigui a través dels espais de novel·la o d'altres de caire cultural, la ràdio compleix una funció didàctica que cal apreciar. Per exemple, en l'espai «Novel·la» de Ràdio Peninsular tenim l'oportunitat que cada mes se'ns dona la versió radiofònica d'una obra literària catalana. És evident, doncs, que d'una manera amena, senzilla i agradable d'escoltar, moltíssima gent ha conegut autors i obres catalanes que d'altra manera restarien ignorats pel gran públic. Idèntica funció compleix l'espai «Teatre» de Ràdio Barcelona, que ens permet igualment de conèixer per aquest mitjà obres teatrals dels autors catalans més diversos.

Aquesta és una tasca que la ràdio compleix a la perfecció i que cal recordar.

CLASSES DE CATALÀ

Efectivament, RTVE ha posat en marxa, amb l'assessorament d'Omnium Cultural, uns cursos de català per als professionals de la ràdio.

PROGRAMES INFORMATIUS

Cal insistir, una vegada més, en els espais informatius que les emissores de Barcelona realitzen diàriament, ja que es van convertint de manera progressiva en els espais més escoltats.

Recordem, doncs, alguns d'aquests informatius:

D'ACI D'ALLÀ

A la mateixa hora en què s'emetia «Parlem-ne», ara i presentat per Félix Benito s'emeta

RADIO OLOT: NOU HORARI D'EMISSIÓ

Ràdio Olot, efectivament, ha modificat el seu horari d'obertura i comença les emissions a les 7 del matí amb una escollida i animada selecció musical, a excepció dels dies festius en què començarà a emetre a l'hora fins ara habitual, a dos quarts de nou del matí.

EL QUE HEM SENTIT

Tot escoltant les emissores de ràdio m'he trobat alguna vegada sentint coses que fan realment mal a les orelles. Aquí en tenni una petita mostra. Una emissora de Barcelona que emet conjuntament alguns programes amb Madrid —aquets a què em refereixo especialment s'emet el diumenge a la tarda—, era en connexió directa amb un dels seus corresponents a la capital anglesa, Londres, que els anunciava importants esdeveniments culturals per a aquesta setmana, entre ells una exposició d'importantes obres arqueològiques del Partenon, que per primera vegada en la seva història es converteixen en itinerants, i tot seguit una exposició internacional sobre materials de la llar, la cuina i el càmping. Doncs bé, la locutora-presentadora del programa va contestar a tot això i especialment al segon tema amb una frivolitat desconcertant tot dient «molt bé i molt maco, però el que a mi m'agradaria de veure és l'exposició de materials de cuina, la llar i del càmping».

ANIVERSARI

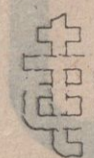
El de «radioScope», que realitza i presenta diàriament a través de Ràdio Miramar Salva-

CONGRES DE CULTURA CATALANA

Els Professionals de la ràdio, de la ràdio en català especialment, ja ho hem comentat d'altres vegades, estan estretament lligats al Congrés de Cultura Catalana, en el qual han format un àmbit dins els mitjans

de comunicació. D'aquí Pocs dies és prevista una reunió dels esmentats professionals per tal d'arrodonir els treballs que duen a terme dins el Congrés.

MONSERRAT MINOBIS

Ateneu Torrellenc
Aplec i Festa Major
de Torrelles del Llobregat

Dies 22 - 23 - 24 i 25 Gener 1977

Dissabte 22 - Tarda a les 6
Ball per a la joventut

Silvia & Super Snow

Nit a les 11 Selecte concert

tot seguit Gran Ball de Gala

per la cobla - orquestra «SENSACIO» del Vendrell (Tarragona) Els cavallers i les dames seran obsequiats per gentils noies.

NOTA. Per als senyors, s'exigeix vestit i corbata, per a les senyores, vestit.

Diumenge 23 - Matí

Desfilada de BANDA i MAJORETTES per a tots els carrers de la vila

Tarda a les 6 Espectacle Català - Cia. JUAN MARAGALL

Dilluns 24 - Tarda - Sessió especial de Cinema

2.na part de «EL PADRINO»

El Principe Valiente

Dimarts 25 - DIA DE L'APLEC A les 12 del migdia

Sardanes a la Plaça de l'Església

Tarda 6 GRAN BALL

Nit 11 - Concert i Ball de Nit per la cobla - orquestra COSTA BRAVA

Una mujer fatal

LA PASION DE UN NUEVO AMOR

ANICEE ALVINA

JACQUES WEBER

Basado en El canto de la sirena de DAVID BEATY color por eastmancolor

Guion y Direccion JACQUES DONIOL VALCROZE

«...PODRA SER CONSIDERAT COM UN DELS MES ATREVITS JOCS D'AMOR MAI VISTOS FINS AVUI EN UNA PANTALLA ESPANYOLA» (Tele-Expres) (Autoritzada majors 18 anys)